

[Kai Moltke.]

forholdet mellem moderselskaber og filialer, og det kommer man nu her ind på ved at beskatte en vis del af det driftsoverskud, disse selskaber har her i landet. Jeg vil råde finansministeren til ikke at gøre sig for store forventninger eller i for høj grad bygge budgettet på sådanne indkomster, for det er jo en kendsgerning, at udenlandske selskaber, som f. eks. indfører råstoffer, olie og andet, her til landet, i allerhøjeste grad kan flytte indtægten til det i udlandet beliggende moderselskab bort fra datterselskaberne. Hvis udvalget skulle mangle materiale, vil jeg f. eks. foreslå det at se på, hvor lidt f. eks. det amerikanske olieselskab Essos danske afdeling i virkeligheden har givet i overskud. Det betyder imidlertid ikke, at man ikke har tjent på det danske marked; man har blot manipuleret sådan med priserne, at der bliver meget lidt tilovers til finansministeren.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling, jeg kan forstå disse lovforslag vil få. Jeg vil sige til hr. Kai Moltke, at jeg ikke tror, det vil være et velegnet tidspunkt at tage en almindelig diskussion om aktieselskabsbeskatningen så lidt som om aktieselskabslovgivningen i det hele taget ved dette lille bitte forslag om ændring af aktieselskabsskatteloven.

Jeg tror, det er rigtigt, at et udvalg bliver nedsat om disse spørgsmål. Jeg tror også, det er praktisk, for der vil — det kan jeg godt sige her — komme flere lovforslag i efterårets løb, der vedrører kildeskattens ikrafttræden, ændringer i sømandsskatte-lovgivningen og andre dele af lovgivningen, som vi er ved at lægge sidste hånd på, så de kan forelægges her i tinget. Hvis der så er nedsat et sådant udvalg, vil man dér efterhånden være inde i metodikken og kan arbejde med de problemer, der måtte komme.

Jeg vil gerne sige til hr. Grünbaum, at de lovforslag, han nævnte, vil komme så hurtigt, som vi kan få dem ekspederet igennem statsrådet til fremsættelse her i tinget. Det drejer sig især om ligningsloven og om udskrivningsloven, som dog ikke kan være færdig så tidligt, som jeg her siger; vi får jo i dette folketingsår to lov-

forslag om udskrivning af indkomst- og formueskat, ét, der vedrører året 1969-70, og ét for kalenderåret 1970. Når jeg siger 1969-70, er det altså kun første halvdel af skatteåret 1969-70, der dækkes af det reelt udskrevne beløb, og de to skalaer bliver ikke i alle tilfælde identiske. 1970-skalaen kan i hvert fald ikke være klar så hurtigt, at jeg kan love fremsættelse inden for en nærmere tid, for vi står på et meget usikkert grundlag med hensyn til, hvad indkomsterne kan forventes at være i 1970, eftersom vi skal skønne over det, inden vi kender ret meget til 1968-indkomsterne. Det tror jeg man kan forstå. Der er her et gab på to år, hvor vi skal prøve at fantasere os frem til, hvilke indtægter folk kan ventes at have i 1970, og på det grundlag skal vi lave en fornuftig skala. Men arbejdet er i fuld gang, ligesom dødsboafgiftens revision også er i fuld gang. Så er det ganske vist ikke sikkert, at vi kan blive enige om den del af tilværelsen — men det er vel heller ikke meningen, at vi skal være enige om alt her i livet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning.

(Lovforslaget (nr. 24) findes i tillæg A. sp. 481, fremsættelsen i tidenden sp. 105).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kjeld Olesen: Mit første indtryk, da jeg så, at tipsloven skulle til revision allerede som lovforslag nr. 24, var, at det var vældig imponerende. Man måtte uvilkårlig sige til sig selv, at dér var finansministeren kom-

[Kjeld Olesen.]

met hurtigt ud af starthullerne. Det plejer at være meget presserende sager, der kommer frem så tidligt på folketingsåret, eller sager, der er velgennemtænkt i sommerens løb. Derfor bliver man noget forbavset, når man opdager, at lovforslaget går ud på, at man nu skal udskyde revisionen af loven i et år, og at begrundelsen for denne udskydelse er, at der ikke er erfaringsmateriale nok.

Det er rigtigt, at det ikke er længe siden, vi havde tipsloven til behandling. Det var i foråret 1967, hvor der skete to ting: for det første var der i folketinget enighed om, at en tredjedel af bevillingsafgiften til staten skulle tilfalde idrætten; for det andet var der enighed om, at de 400.000 kr., der går til DBUs ungdomsarbejde, skulle forhøjes til 600.000 kr. Det var det resultat, der kom ud af det, selv om der til behandling forelå to selvstændige lovforslag. Jeg husker også fra behandlingen i 1967, hvordan partiernes stilling var. Jeg husker, at det radikale venstre havde den principielle opfattelse, at alt, hvad der hed tilskud til idrætten og til øvrige formål, skulle gå via finansloven. Det var sådan, at ordføreren dengang sagde, at det var hans partis opfattelse, at tipsloven trængte til en gennemgribende revision. Jeg erindrer også, hvordan venstres holdning var. Venstre var ikke enig i det lovforslag, som finansministeren var kommet med. Man mente ikke, det skulle være en tredjedel af bevillingsafgiften, der skulle gå til idrætten, men halvdelen. Man fastholdt fra venstres side derudover, at der også skulle være tale om beløb til øvrige formål.

Men så skal man lægge mærke til, at det var partiet venstre, som i løbet af udvalgsarbejdet stillede forslag om, at denne lov skulle til revision. Ordføreren for venstre, hr. Ib Thyregod, sagde ved anden behandling — Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 4784:

„Der var ikke mulighed for i udvalget at opnå tilslutning til denne forhøjelse“, — altså at det skulle være halvdelen af bevillingsafgiften — „men til gengæld lykkedes det for os, for venstres repræsentanter, at opnå indsættelse af en revisionsbestemmelse, hvorefter loven skal til revision i folketingsåret 1968-69.“

Endelig skal vi tage det konservative folkepartis indstilling, som var den, at hele provenuet fra tipsindtægterne skulle gå ubeskåret til idrætten. Når det gjaldt øvrige formål, humanitære, kulturelle, og hvad der ellers falder ind under øvrige formål i tipsloven, skulle det under finansloven. Man kunne fristes til at føje til: det ville dog være en grim skæbne i sparetider. Jeg vil desuden gøre opmærksom på, at det konservative folkeparti også stillede et konkret forslag om, at der skulle være revision i folketingsåret 1968-69. Alle de tre nuværende regeringspartier gik altså ind for en revision på direkte forslag af venstre og konservative.

Men så er det, man kan spørge: hvorfor kommer denne revision så ikke i dette folketingsår? Ja, derom siger finansministeren i bemærkningerne til lovforslaget følgende:

„Under hensyn til, at de i 1967 gennemførte ændringer kun har virket i et regnskabsår, findes det at være for tidligt at drage nogen konklusion af de indvundne erfaringer, hvorfor det i nærværende forslag foreslås at udskyde den revision, der ifølge § 15 i loven om tipning skal ske i folketingsåret 1968-69, til folketingsåret 1970-71.“

Det, jeg lige vil gøre opmærksom på, er, at de partier, der foreslog revision i dette folketingsår, jo udmærket vidste, at man nu kun ville have de og de erfaringer med de ændringer, som vi alle gennemførte i enighed. Alligevel foreslog man revisionen. Vi gik også ind for en revision i dette folketingsår, og det gjorde vi af flere grunde: vi gjorde det, fordi der var forskellige uafklarede spørgsmål, f. eks. om lokalklubbernes stilling i hele dette spørgsmål. Der var forskellige deputationer i udvalget, erindrer jeg, fra børne- og ungdomsorganisationer, og der blev sagt mange pæne bemærkninger om den indsats, de gør, og om de vilkår, de arbejder under. Men det vigtigste for mig er, at vi nu har fået lov om fritidsundervisning, og vi må være nået så vidt, at vi nu kan prøve at kæde tingene lidt sammen, at vi nu må have mulighed for at vurdere, hvad loven om fritidsundervisning betyder for de ting, vi drøfter i forbindelse med tipsloven. Jeg mener, at der må være mere tungtvejende grunde til uden videre at udskyde end dem, som findes i bemærkningerne og

[Kjeld Olesen.]

den skriftlige fremsættelse, og jeg kunne lide at føje til: jeg håber ikke, det er et skoleeksempel for det kommende lovgivningsarbejde.

Jeg har her kortfattet fortalt om de tre nuværende regeringspartiers stilling til tipsloven, og man kan meget let fristes til at drage den slutning, at de ganske simpelt har sagt: nu vel, der er ikke enighed mellem de tre partier; derfor lad os gå stille med dørene, lad os lade være at foretage noget i håb om, at de andre ikke lægger mærke til det.

Jeg husker også fra sidste behandling af tipsloven, at der var almindelig glæde over, at der var bred politisk tilslutning. Derfor forekommer det noget mærkværdigt, at man ikke, da nu samtlige partier i 1967 gik ind for lovændringen på forslag af to af de tre nuværende regeringspartier, søger at fastholde denne enighed og går ind for det, som alle var enige om dengang. Men det får vi mulighed for at drøfte i udvalgsarbejdet.

Simonsen: Jeg synes, det er meget vigtigt at føje til hr. Kjeld Olesens bemærkninger, at uanset den lange debat, som gik forud for den sidste ændring af tipsloven, nåede man frem til enighed mellem partierne om den nuværende lov.

Vi har nu haft mulighed for at konstatere resultatet efter det første års virkning. Når man dengang indsatte paragraffen om, at loven skulle til revision i dette folketingsår, var det vel netop, for at man kunne få en kontrol på, om loven kom til at virke efter hensigten. Her synes jeg, vi med glæde kan konstatere for det første regnskabsår efter lovens ikrafttræden, at beløbet er blevet 6,3 mill. kr. større og ikke som dengang anslået 5½ mill. kr. Det vil sige, at loven for så vidt er kommet til at virke efter hensigten og oven i købet har givet lidt ekstra til idrætsungdommen.

Det er vort absolutte indtryk, at dansk idræt ikke ønsker offentlig støtte; men vi har gennem denne lov en lejlighed til at give idrætsungdommen et skulderklap for det store frivillige arbejde, der udføres af såvel ledere som medlemmer. Der er tale om et arbejde, som på en forbilledlig måde engagerer tusinder af unge i et sundt og kammeratligt samvær.

Jeg vil gerne føje til, at når finansministeren foreslår revisionen udsat til folketingsåret 1970-71 med den motivering, at man ønsker mere end ét års erfaringsmateriale, kan vi ud fra det første års fornuftige resultat anbefale dette. Vi lægger imidlertid samtidig vægt på, at vi allerede om to år er tvunget til at tage loven op igen, således at eventuelle nødvendige justeringer kan finde sted, for skal være mange pæne bemærkninger om idrætten og dens betydning være andet end pæne ord, er det vigtigt, at de midler, der tildeles gennem denne lov, også jævnlige stilles i forhold til de behov for økonomisk støtte, idrætsungdommen har.

Jeg vil gerne foreslå, at man under udvalgsarbejdet får mulighed for at se på kriterierne for uddeling af de midler, der går til den ikke-idrætsudøvende ungdom. Jeg har en vis fornemmelse af, at man måske på nogle områder i højere grad skulle fordele midlerne til det almindelige ungdomsarbejde, som også i høj grad har behov herfor.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale finansministerens lovforslag.

Robert Christensen: Da mit partis ordfører, hr. Ib Thyregod, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort på vestres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Det er rigtigt, som det er sagt under debatten her i dag, at vestre ved lovens revision sidst arbejdede for flere penge til idrætten og til idrætlige formål. Vi fik dengang ikke det, vi ønskede, og derfor bad vi om at få en revisionsbestemmelse ind i loven, så vi havde mulighed for at komme tilbage til det. Men vi må nu konstatere, at fik vi ikke det ind i loven, vi ønskede, har vi i hvert fald fået det i penge, vi ønsker. Der er kommet betydelig flere penge til idrætten, og det var jo det, der var formålet med det. Jeg ved også, at idrætsorganisationerne — ikke mindst de, der beskæftiger sig med det folkelige idrætsarbejde, som der ikke er så megen publicity i, men som alligevel har sin meget store betydning — er glade for det større beløb.

Vi vil gerne have et par år endnu at følge loven i, inden vi får den endelige revision, så vi kan give tilslutning til ændringen af revisionsbestemmelsen.

Martin Pedersen: I det radikale venstre følte vi det helt som noget rimeligt, da man for to år siden mente, at idrætten burde have en større indtægt fra tipsmidlerne. Man beregnede dengang forølgelsen til ca. 5½ mill. kr., men på grund af den stigende omsætning er den som allerede nævnt blevet noget større, dog ikke væsentligt.

Det er helt rimeligt, at denne lov nu og da tages op til revision, eller at der i hvert fald bliver anledning til at revidere den på baggrund af de mange andre ting, der sker inden for fritidslovgivningen. Når hr. Kjeld Olesen således nævner den nye lov om fritidsundervisning, er det naturligvis klart, at det vil være rimeligt at se, hvordan den vil virke i den nærmest kommende tid, og det kan man gøre ved den revision, der nu er foreslået til om to år.

Jeg synes, at den beregning, den daværende regering foretog med hensyn til, hvordan den ændrede fordeling af tipsmidlerne ville virke, er særdeles udmærket; der har jo kun været et ringe udsving i det tab, som staten fik på det samme område.

Vi vil behandle sagen med velvilje i det udvalg, som jeg forstår bliver nedsat, og fra det radikale venstres side vil vi være indstillet på at stemme for den udsættelse af den endelige revision af tipsloven, som er foreslået.

Arne Larsen: Det er ikke noget stort lovforslag, vi her behandler. Finansministeren har ønsket, at den revisionsparagraf, der blev indsat i lov om tipning i maj 1967, hvorefter loven skulle tages op til revision i dette folketingsår, nu ændres, så revisionen udskydes til folketingsåret 1970-71 — det er altså ikke en udsættelse på ét år, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen, sagde, men to år.

Også jeg finder noget bemærkelsesværdigt i fremgangsmåden: de partier, som under lovforslagets behandling i marts 1967 alle erklærede, dels at de ville have langt flere penge til idrætten, dels at de ville have midlerne fordelt anderledes, dels ville have tipsloven indrettet således, at alle de penge, man fik i overskud ved tipning, skulle tilfalde idrætsformål, bøjede sig til syvende og sidst alligevel for den daværende finansministers, hr. Grünbaums, forslag, men med den udtrykkelige motivering, at nu fik man

jo lovforslaget til revision i folketingsåret 1968-69. Det erklærede man sig yderst tilfreds med og betragtede det som en lille fjer i hatten. Men nu er man tilsyneladende helt enig om, at revisionen skal udskydes i to år.

Vi i socialistisk folkeparti finder, at der er mange mangler ved den nuværende tipslov; der er i det hele taget mange mangler ved den måde, hvorpå vi støtter idrætsformål, alment kulturelle formål og fritidsformål. Det er et spørgsmål, om tipsloven i det hele taget er egnet til at formidle denne støtte til de forskellige aktiviteter. Vi vil alligevel gå ind for en udskydelse af revisionen, men så vil vi meget alvorligt henstille til finansministeren og måske også til andre af hans kolleger i regeringen, som på en eller anden måde er involveret i fordelingen af tipsmidlerne, at de benytter de to år til at kulegrave hele spørgsmålet om, hvilken form for støtte man skal give ungdommen — såvel idrætsungdommen som den ungdom, der i øvrigt udfolder fritidssysler — og de almindelige kulturelle foretagender, således at man måske finder andre, bedre og mere velegnede måder at støtte på.

Jeg synes, det er en lidt søgt forklaring, at man nu er tilfreds med udskydelsen, fordi den ændring, vi gennemførte i 1967, har vist sig at give en pæn klatskilling til idrætten, endda mere, end man egentlig regnede med. Ved revisionen af loven i 1967 fik idrætten ca. en tredjedel af de særlige afgifter, som tilfalder staten; dengang var det beregnet til 5½ mill. kr., men det er altså steget lidt, fordi der har været større aktivitet på tipningens område i det forløbne år. Det er steget til 6,3 mill. kr., hvorefter idrætten nu i alt tilsyneladende — efter det afsluttede regnskabsår, 1966-67 — får tildelt 22 mill. kr. Det er et ca. 50 pct. større tilskud end det foregående år, og det er alt sammen såre godt, synes jeg. Nogle vil måske fristes til at sige, at det er lidt vel meget, men jeg synes, det er helt på sin plads, at idrætten får disse midler.

Som sagt ønsker jeg disse problemer taget op, og måske kan finansministeren finde udvej for at få nedsat et udvalg til at gennemløbe hele denne problematik.

Sluttelig et par enkelte bemærkninger, som måske ikke så meget kommer dette lovforslag ved; men en del af tipsmidlerne an-

[Arne Larsen.]

vendes bl. a. også til dansk deltagelse i de olympiske lege. Ideen bag de olympiske lege er smuk og menneskelig, og legene skulle fremme forståelsen mellem nationerne. Dog er det næsten uhyggeligt, at disse lege nu skal finde sted i et land, hvor idræts ungdom fra alverdens lande udøver deres idræt i ædel kappestrid inden for det olympiske stadions mure, samtidig med at Mexicos magthavere og dets politi og militær uden for murene udøver en anden form for idræt, nemlig underkuelse og brutal nedslagtning af den mexicanske ungdom, som finder anledning til at demonstrere sin harme mod de elendige sociale tilstande, der hersker i landet. Mon ikke vore idrætsledere alvorligt burde overveje at trække sig ud af disse lege som en protest mod denne undertrykkelse af befolkningen i Mexico? I alle tilfælde er det et alvorligt problem. Vi har mange unge derovre, hvis sikkerhed jeg finder i høj grad truet; jeg synes, at det i alle tilfælde giver megen grund til alvorlig ængstelse.

Med disse bemærkninger kan vi tilsige velvillig støtte af lovforslaget.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg går ud fra, at hr. Arne Larsens sidste bemærkninger ikke kunne være rettet til finansministeren; de måtte vel være rettet til udenrigsministeren, men han er i nærheden af brændpunktet, så han kan altså ikke svare på det i dag.

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, lovforslaget har fået, og føje til, at jeg egentlig ikke begriber, hvad det er i denne lovgivning, man er utilfreds med. Det er rigtigt, at venstre og det konservative folkeparti i 1967 sikrede, at denne sag skulle optages til revision i 1968-69, men det var netop for at se, om man nu havde fået det ud af lovgivningen, man ønskede, om den havde virket efter hensigten. Hvis det så viser sig, at loven virker efter hensigten, er det da kutyme, at man fremlægger den for folkettingen med forslag om at udskyde revisionen.

Men i og med, at dette lovforslag nu bliver udvalgsbehandlet i folkettingen, har man jo rig lejlighed til at se på, om hensigten er opnået, eller om man ønsker ændringer. Det er fuldstændig folketingets sag herefter at bestemme, om man ønsker ændringer i tips-

loven eller ikke, om man mener, formålet er tilgodeset. Jeg selv mener, at formålet er nået, efter at vi har haft dette første regnskabsår, der har vist en så flot tendens til fordel for idrætten, at man er kommet op i nærheden af de 22 mill. kr. alene til idrætten på et enkelt år. Det var det, man tilsigtede i 1967, og så er der vel ingen grund til her i folkettingen at føre en lang debat og voldsom krig om, hvorvidt denne revision nu skal udskydes i to år, loven eventuelt skal vedtages uændret, eller revisionsbestemmelsen i det hele taget skal udgå. Hvis det var det, hr. Kjeld Olesen mente, er jeg da villig til at lade revisionsbestemmelsen udgå af loven. Hvis der så engang opstår en situation, hvor man må sige, at nu går det ikke længere med tipsmidlerne, som det er gået tidligere, kan man se på det igen. Men vi har altså ment, at det mest moderate og beherskede var at fremsætte lovforslag om en 2-årig, uændret forlængelse af lovgivningen.

Kjeld Olesen: Det kan godt være, jeg har været lidt for naiv. Jeg har nemlig gjort det, at jeg har sat mig hen og har læst den debat, vi havde om tipsloven i 1967, det kunne jeg altså godt have sparet mig. Hvis man læser debatten fra 1967 og hører den debat, vi har haft i dag, forstår man jo, at udviklingen kan gå endog meget, meget hurtigt.

Det, der blev udtalt af hr. Simonsen og andre ordførere og også af finansministeren, var, at når man havde revisionsparagraffen, var det, fordi man så havde mulighed for at se, om loven havde virket efter sin hensigt. Men hertil vil jeg gerne sige, at dette med, at vi skulle revidere loven, jo ikke blot var et spørgsmål om kroner og øre; det var ikke blot et spørgsmål om, hvorvidt nu idrætten fik det, man fandt rimeligt. Det var også et spørgsmål om principper. Det var ikke os, der stillede principper op dengang; det var de nuværende regeringspartier. Princippet fra de konservative var: intet fra tipsmidlerne til andre formål. Princippet fra venstre var, at man skulle fastholde dette her. Princippet fra de radikale var, at alt til idræt og andre formål skulle gå over finansloven. For os var det også et spørgsmål om at undersøge det, jeg nævnte i mit første indlæg, forbindelsen til fritidsundervisningen.

Hr. Arne Larsen har ret i, at jeg fortalte mig

[Kjeld Olesen.]

før ved at sige, at det kun var en udskydelse i ét år; det er helt rigtigt, at det er to år, der i virkeligheden er tale om. Derfor kan jeg kun komme til det resultat, at der øjensynlig må være tale om, at man ikke har kunnet nå til enighed om et samlet lovforslag. Man har så lagt det frem og sagt: måske kan man langs ad vejen i udvalget ved at drøfte det frem og tilbage komme med ændringsforslag. Man var sidste gang hos venstre, konservative og det radikale venstre uenige om principperne i tipslovgivningen. Denne gang er man altså enig om bare at udsætte. Det kalder jeg en dynamisk politik.

Arne Larsen: Jeg vil ganske kort slutte mig til hr. Kjeld Olesens udtalelser her. Problemet ved debatten i 1967 var netop ikke pengene i kroner og øre, men principperne. Jeg spurgte finansministeren, om han nu vil benytte de mellemliggende to år til at undersøge, om disse principper stadig væk holder, eller om de skal ændres. Det synes jeg vi må kræve svar på, for jeg tror, der er mange her i folketinget og i vide kredse i befolkningen uden for denne sal, som kunne tænke sig en anden måde at støtte idrætten, fritidslivet og det almindelige kulturelle liv her i landet på end lige netop over tipsmidlerne. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi får en undersøgelse af dette problem, og jeg vil bede finansministeren om at tage initiativet til at få undersøgt denne sag.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg begriber ikke helt, hvad det er, man vil have finansministeren til at undersøge. Man må da fremsætte sine synspunkter under folketingsbehandlingen og i den udvalgsbehandling, der nu skal foregå, om, hvad det er for principper, man ønsker ændret, og hvor vidt man ønsker at gå. Det kan vi så forhandle om, og så kan vi se, om vi på det grundlag kan lave et lovforslag, der kan træde i kraft, når den endelige revision skal foregå. Jeg har ikke personlig nogen bestemte synspunkter herom. Det afgørende for mig er, at der via tipsmidlerne skabes et grundlag for idrættens udøvelse her i landet. Da man i foråret 1967 diskuterede disse problemer, var ifølge det da sidste regnskabsår i alt

17 mill. kr. at fordele til alle formål. Nu har vi så afsluttet et regnskabsår, der alene til idrætten har givet 21,9 mill. kr., altså 4,9 mill. kr. mere, end idrætten ville have fået, hvis den havde fået alle tipsmidlerne dengang, og det er dog praktisk set det afgørende, at idrætten får disse penge. At der så er nogle andre, der har fået penge ved siden af, kan vi da kun være glade for. Til formål af alment kulturel karakter, til støtte af ungdommens friluftsliv og til velgørende eller andre almennyttige formål er der i år brugt 6½ mill. kr., og det er da også smukt. Men idrætten har altså fået alt, hvad der var i 1965-66, nemlig 17 mill. kr., og derudover næsten 5 mill. kr. ekstra. Derfor tror jeg, at formålet i praksis er tilgodeset, og da vi nu vedtog loven i enighed sidste forår, synes jeg, vi skulle være glade for, at det viste sig, at vi gjorde noget, der var fornuftigt og rigtigt, i stedet for at stå her og rive hovedet af hinanden og håne hinanden med, at det sagde du dengang, og det sagde du dengang. Det praktiske formål er tilgodeset, idrætten har fået flere penge, og det var det, man ville have. Så synes jeg ikke, der er grund til at skændes mere om den sag.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Finansministeren siger, at han ikke rigtig forstår al denne snak om principper. Så vidt jeg erindrer, står der i folketingets forretningsorden, at første behandling netop skal dreje sig om principperne i lovforslaget. Men nu vel, konsekvensen må altså være, at vi som opposition skal til i fremtiden også at skrive egne lovforslag med paragraffer og det hele.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg kan stadig ikke forstå, hvad det var for et lovforslag, vi skulle udarbejde, hvis det skulle svare til socialdemokratiets ønsker. Hr. Kjeld Olesen har stået her i dag og nævnt, hvad der blev sagt fra venstre og konservative for halvandet år siden. Men hvis jeg skulle sige, hvad det er, jeg skal lave under denne principdebat for at tilfredsstille hr. Kjeld Olesen, kunne jeg ikke gøre det, for jeg er slet ikke blevet klar over det. Vil hr. Kjeld Olesen have, det hele skal gå til idrætten, vil hr. Kjeld Olesen have, at det skal

[Finansministeren.]

være, som det er, eller vil hr. Kjeld Olesen tilbage til det, som det var i 1967? Det er da lidt meget at forlange af en minister, der synes, det går godt, at han skal lave et forslag, som han ikke ønsker. Men den principielle forhandling bliver der rigelig tid til, nu det skal i udvalget, og dér håber jeg så man får at vide, hvad det egentlig er, der skal ske med denne tipslov. Man vedtog i enstemmighed loven, og den har nu ved denne revision vist sig at give folketingets partier anledning til at blive enige om, at vel var det skidt, at man blev enig i fjor, men at man nok alligevel også bliver det i år, selv om det også er skidt.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Det skal blive en meget kort bemærkning. Jeg synes, jeg gav udtryk for både første og anden gang, at det, vi er indstillet på, er at få en principdebat om tipsloven; jeg har nævnt fritidsundersøgning, og jeg har nævnt andre ting. Det, jeg har anket over, er, at der i lovforslaget ene og alene er den begrundelse for udskydelsen af revisionen, at man ikke har erfaringsmateriale nok. Det er dér, det hinker.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg synes faktisk, det er en god begrundelse for at udskyde en revision, at man ikke har erfaringsmateriale for mere end ét regnskabsår. Man kan vel næsten ikke have et bedre grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om retsavgifter.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 353, fremsættelsen i tidenden sp. 104).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsavgift m. v.

(Lovforslaget (nr. 34) findes i tillæg A. sp. 801, fremsættelsen i tidenden sp. 226).

Lovforslagene sættes til forhandling.

K. Axel Nielsen: I disse to lovforslag er der ingen genfærd, der stikker hovedet frem og minder finansministeren om fortiden. De er nemlig ganske identiske med dem, vi havde til første behandling den 24. maj i år, og som alene af tidsmæssige grunde ikke nåede at blive færdigbehandlet. Jeg kan på mit partis vegne anbefale en velvillig behandling af de to lovforslag og henvise til mine bemærkninger i maj; de findes i Folketingstidende for 1967-68, 2. samling, sp. 3620. Det må nu som dengang anses for nødvendigt at gennemgå lovforslagenes enkelte bestemmelser i et udvalg.

Asgar Jensen: Jeg kan henvise til, hvad den konservative ordfører ved tidligere behandling har sagt, og på partiets vegne give tilslutning til en velvillig behandling.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ib Thyregod, ikke kan være til stede, skal jeg med henvisning til de bemærkninger, som hr. Ib Thyregod fremkom med ved behandlingen den 24. maj, anbefale begge lovforslag.

Rigmor Christensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale de foreliggende lovforslag,